

FARSKÉ OZNAMY – 8. 6. 2020 – 14. 6. 2020

Pondelok: Féria

8. 6.

Utorok: Sv. Efréma, diakona a učiteľa Cirkvi, ľubovoľná spomienka

9. 6. 8.00 + Michal Budinský

Streda: Féria

10. 6. Sv. omša zo slávnosti Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi, slávnosť

18.00 – za zdravie a Božie pož. pre Petra, Annu a Máriu

Štvrtok: Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi, slávnosť

11. 6. 18.00 za veriacich farnosti

Piatok: Féria

12. 6. 18.00 – za zdravie a Božie požehnanie pre Janka

Sobota: Sv. Antona Paduánskeho, kňaza a učiteľa Cirkvi, spomienka

13. 6. 18.00 + Anton Polák

Nedeľa: 11. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ, slávnosť

14. 6. 8.00 - za veriacich farnosti (odporúčaná pre seniorov)

10.00 – na úmysel (odporúčaná pre pracujúcich, deti a mládež)

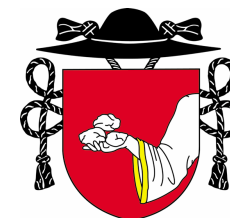
Príležitostné oznamy:

1. **O upratanie kostola prosíme sk. č. 3:** Mária Jurčová, Lýdia Baďová, Mária Koreňová, Milena Pelachová, Darina Strelecká.
2. Zvonček z nedele Zoslania Ducha Svätého bol 117,- Eur. Rod. Petrovičová, Štofilová, Piovarčiová, Jurčová, Lagovská obetovali na kostol 100,- Eur. Bohu známi obetovali na kostol 20,- Eur a 20,- Eur, 10,- Eur a 10,- Eur. Antonín Běhal pri príležitosti svojho životného jubilea obetoval na kostol 50,-Eur. **Nech vám Pán Boh štedro odmení vašu štedrosť!**
3. **Slávnosť** Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi je **prikázaným sviatkom**. Vo štvrtok po sv. omši bude Eucharistická pobožnosť zo slávnosti.
4. Veriaci ktorí sa zúčastnia na recitovaní spevu Tantum ergo – Ctíme túto sviatosť slávnou, môže získať za zvyčajných podmienok **úplné odpustky**.
5. Dnešná nedeľa je prvá v mesiaci. **Výmena kartičiek Ružencového bratstva** – posúvame o jedno tajomstvo dopredu. Na nástenke kostola je zoznam.

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ VÝCHODNÁ

Východná 617, 032 32; www.farnostvychodna.sk

Tel. 044/529 52 58, email: vychodna.fara@gmail.com

ŽIVOT S BOŽÍM SLOVOM 9

Genezis 23

SÁRINA SMRŤ

Sára sa dožila stodvadsaťsedem rokov; to bol Sárin vek. Zomrela v Kirjat-Arbe, čo je Hebron, v Kanaáne. Abrahám šiel žiaľovať za Sárú a oplakávať ju. Potom vstal od svojej mŕtve a oslovil Chetitov: „Som medzi vami len cudzinec a prísťahovalec; poskytnite mi u vás miesto pre rodinný hrob, kam by som mohol mŕtvu odniesť a pochovať.“ Chetiti Abrahámovi odpovedali: „Pane, počuj nás. Ty si medzi nami ako Božie knieža; pochovaj mŕtvu v najlepšom z našich hrobov. Nikto z nás ti nebude brániť pochovať mŕtvu v jeho hrobe.“ Nato Abrahám vstal, poklonil sa Chetitom, ľudu tej krajiny, a povedal: „Ak je to vaša vôľa, aby som svoju mŕtvu pochoval tu, vypočujte ma a prihovorte sa za mňa u Efróna, Cócharovho syna, aby mi prepustil machpelskú jaskyňu, ktorá je na konci jeho poľa. Nech mi ju pred vami predá na rodinný hrob za plnú cenu v striebre.“ Efrón práve sedel medzi Chetitmi. Chetita Efrón dal Abrahámovi v prítomnosti všetkých Chetitov, ktorí prišli k mestskej bráne, túto odpoveď: „Nie tak, pane, vypočuj ty mňa! Ja ti dávam pole aj s jaskyňou, ktorá je na ňom; dávam ti ju v prítomnosti môjho ľudu. Pochovaj tam svoju mŕtvu!“ Abrahám sa hlboko poklonil obyvateľom tej krajiny a v ich prítomnosti Efrónovi povedal: „Vypočuj radšej ty mňa: Za pole ti zaplatím plnú cenu v striebre. Vezmi to odo mňa a ja tam pochovám svoju mŕtvu.“ Nato Efrón Abrahámovi odpovedal: „Pane, ty ma vypočuj: Pozemok je za štyristo strieborných šeklov. Čože je to pre mňa a pre teba? Len si pochovaj svoju mŕtvu!“ Abrahám s tým súhlasil a odvážil Efrónovi štyristo strieborných šeklov podľa bežnej kupeckej váhy, ako to žiadal pred Chetitmi. Tak prešlo Efrónovo pole v Machpele naproti Mamre — pole aj s jaskyňou na ňom, so všetkými stromami na ňom i na celej medzi okolo — do Abrahámovho vlastníctva v prítomnosti všetkých Chetitov, čo mali prístup do rady v mestskej bráne. Potom Abrahám pochoval svoju manželku Sárú v jaskyni na pozemku v Machpele naproti Mamre, teda v Hebrone v krajine Kanaán. Takto dostal Abrahám od Chetitov do vlastníctva pozemok aj s jaskyňou na ňom, aby mal rodinnú hrobku.

Genezis 24

IZÁK A REBEKA

Abrahám bol starec vo vysokom veku a Hospodin ho vo všetkom požehnával. Abrahám povedal najstaršiemu sluhovi vo svojom dome, ktorý mu spravoval celý majetok: „Polož svoju ruku pod moje bedrá! Zaväzujem ťa prísahou pred Hospodinom, Bohom neba i zeme, že nevezmeš pre môjho syna ženu z dcér Kanaánčanov, medzi ktorými bývam, ale

pôjdeš do mojej vlasti k môjmu príbuzenstvu a tam vyberieš ženu pre môjho syna Izáka.“ Sluha mu odpovedal: „Ak tá žena nebude chcieť ísť so mnou do tejto krajiny, mám potom zaviesť tvojho syna späť do krajiny, z ktorej si odišiel?“ Abrahám mu povedal: „Neopováz sa zaviesť ta môjho syna! Hospodin, Boh nebies, ma vyviedol z domu môjho otca, z mojej rodnej krajiny, oslovil ma a prisahal mi: ‚Túto krajinu dám tvojmu potomstvu.‘ On pošle pred tebou svojho anjela a ty budeš môcť vybrať ženu pre môjho syna. Keby však tá žena s tebou nechcela ísť, táto prisaha ťa nebude zaväzovať. Len môjho syna ta nezaved!“ Nato sluha položil ruku pod bedrá svojho pána, Abraháma, a odprisahal mu to. Sluha vzal desať tiav zo stáda svojho pána a odišiel. Mal so sebou aj rôzne drahocennosti od svojho pána. Vydal sa na cestu do Aram-Naharajimu, do Nachórovho mesta. Podvečer, keď ženy obvykle vychádzajú čerpať vodu, nechal ťavy pred mestom odpočívať pri studni. Povedal: „Hospodin, Boh Abraháma, môjho pána, dopraj mi dnes šťastné stretnutie a preukáž láskavosť môjmu pánovi, Abrahámovi! Pozri, stojím tu pri prameni a dcéry mužov mesta vychádzajú čerpať vodu. Deva, ktorej poviem: ‚Nachýľ svoj džbán, aby som sa napil,‘ nech odpovie: ‚Napi sa a ja napojím aj tvoje ťavy.‘ Nech je to tá, ktorú si prichystal svojmu služobníkovi Izákovi. Podľa toho poznám, že si preukázal láskavosť môjmu pánovi.“ Sotva to dopovedal, keď s džbánom na pleci prichádzala Rebeka, ktorá sa narodila Betuelovi, synovi Milky, ženy Abrahámovho brata Nachóra. Bola to deva na pohľad veľmi krásna, panna, ktorú muž dosiaľ nepoznal. Zostúpila k prameňu, naplnila si džbán a vystúpila. Sluha jej pribehol v ústrety a povedal: „Daj sa mi napiť trochu vody zo svojho džbána!“ Ona odvetila: „Napi sa, pane!“; rýchlo zložila džbán na ruku a dala sa mu napiť. Keď sa napil, dodala: „Aj tvojim ťavám načerpám vody, aby sa dobre napili.“ Rýchlo z džbána vyliala vodu do napájadla a odbehla k studni znova nabrat', aby napojila všetky jeho ťavy. Muž ju pritom mlčky pozoroval, aby poznal, či Hospodin doprial jeho ceste úspech, alebo nie. Keď sa ťavy napili, muž vytiahol zlatý krúžok do nosa vážiaci pol šekla a dva zlaté náramky na jej ruky vážiace desať šeklov zlata, a spýtal sa: „Povedz mi, či sa ty dcéra? Našlo by sa v dome tvojho otca miesto, kde by sme mohli prenocovať?“ Odvetila mu: „Som dcéra Betuela, syna Milky, ktorá ho porodila Nachórovi,“ a dodala: „Slamy a krmiva máme dosť aj miesta na nocľah.“ Muž padol na kolená, klaňal sa Hospodinovi a povedal: „Nech je zvelebený Hospodin, Boh Abraháma, môjho pána, ktorý neodňal svoju láskavosť a vernosť môjmu pánovi! Hospodin ma doviedol do domu príbuzných môjho pána.“ Deva potom odbehla a rodine svojej matky oznámila, čo a ako sa stalo. Rebeka mala brata, volal sa Labán. Labán vybehol k mužovi pri prameni. Keď videl krúžok v nose i náramky na rukách svojej sestry Rebeky a počul jej slová, ako sa muž s ňou zhováral, prišiel k mužovi, ktorý ešte stál pri ťavách nad prameňom, a povedal: „Pod', Hospodinov požehnaný, prečo stojíš vonku? Ja som už pripravil príbytok i miesto pre ťavy.“ Vtedy muž vošiel do domu. Labán odsedlal ťavy, dal im slamu i obrok. Mužovi a tým, čo boli s ním, dal vodu na umytie nôh. Keď mu však predložil jedlo, povedal: „Nebudem jesť, kým nevysvetlím, prečo som prišiel.“ Oni povedali: „Hovor!“ Vravel teda: „Som Abrahámov sluha. Hospodin hojne požehnal môjho pána, takže je bohatý; dal mu ovce a dobytok, striebro a zlato, sluhov a slúžky, ťavy a osly. Sára, žena môjho pána vo svojej starobe porodila môjmu pánovi syna, ktorému odovzdal všetko, čo mal. Môj pán ma zaviazal touto prisahou: ‚Nebem pre môjho syna ženu z dcér Kanaánčanov, v krajine ktorých žijem, ale choď do domu môjho otca a prived' pre môjho syna ženu z môjho

príbuzenstva!‘ Keď som sa svojho pána spýtal: ‚Čo ak tá žena nebude chcieť ísť so mnou?‘, povedal mi: ‚Hospodin, pred ktorého tvárou chodím, pošle s tebou svojho anjela, aby si mal na ceste úspech a priviedol si pre môjho syna ženu z môjho príbuzenstva, z domu môjho otca. Keď prídeš k mojim príbuzným a oni ti ju nedajú, vtedy ťa prisaha nebude zaväzovať a mojej kliatby budeš zbavený.‘ Keď som dnes prišiel k prameňu, povedal som: ‚Hospodin, Boh Abraháma, môjho pána, kiež cesta, na ktorej sa nachádzam, je úspešná! Pohliadni, som pri prameni. Deve, ktorá príde nabrat' vodu, poviem: »Daj sa mi napiť trochu vody z džbána!« Ak mi odpovie: »Len sa napi a načerpám aj tvojim ťavám,« to nech bude tá žena, ktorú prichystal Hospodin synovi môjho pána.‘ Sotva som to dopovedal, keď s džbánom na pleci prichádzala Rebeka a zostúpila k prameňu. Keď nabrala vody, povedal som jej: ‚Daj sa mi napiť!‘ Ona rýchlo zložila z pleca džbán a povedala: ‚Napi sa a napojím aj tvoje ťavy!‘ Napil som sa a ona napojila aj ťavy. Nato som sa jej spýtal: ‚Čia si ty dcéra?‘ Ona odpovedala: ‚Som dcéra Betuela, Nachórovho syna, ktorého mu porodila Milka.‘ Potom som jej do nosa vložil krúžok a na ruky som jej dal náramky, padol som na kolená, poklonil som sa Hospodinovi a dobrorečil som Hospodinovi, Bohu môjho pána Abraháma, že ma viedol správnou cestou, aby som mohol priviesť dcéru príbuzného môjho pána pre jeho syna. Teraz mi povedzte, či chcete môjmu pánovi preukázať láskavosť a vernosť. Ak nie, povedzte, a ja sa podľa toho obrátim napravo alebo naľavo.“ Labán a Betuel odpovedali: „Vyšlo to od Hospodina a my ti nemôžeme povedať ani áno, ani nie. Pozri, tu je Rebeka. Vezmi ju a choď, nech sa stane ženou syna tvojho pána, ako povedal Hospodin!“ Keď to počul Abrahámov sluha, poklonil sa pred Hospodinom až po zem. Potom vybral strieborné a zlaté šperky i šaty a dal ich Rebeke. Vzácne dary dal aj jej bratovi i jej matke. Potom jedli, pili a sluha s mužmi, čo boli s ním, tam aj prenocovali. Keď ráno vstali, sluha povedal: „Prepustíte ma k môjmu pánovi!“ Jej brat a matka však odpovedali: „Nech dievča zostane u nás aspoň desať dní, potom môže odísť.“ On im však povedal: „Nezdržujte ma, keď ma Hospodin úspešne viedol po ceste! Prepustite ma, aby som mohol ísť k svojmu pánovi!“ Oni však odpovedali: „Zavoláme dievča a dozvieme sa, čo povie.“ Zavolali Rebeku a spýtali sa jej: „Pôjdeš s týmto mužom?“ Ona odpovedala: „Pôjdem.“ Vtedy prepustili Rebeku, svoju sestru i jej dojku, aj Abrahámovho sluhu a jeho mužov. Požehnali Rebeku a povedali jej: „Sestra naša, ty buď matkou nespočetných tisícov; nech tvoje potomstvo zaujme bránu svojich nepriateľov!“ Rebeka i jej slúžky vstali, nasadli na ťavy a šli za mužom. Tak prevzal sluha Rebeku a odišiel. Izák prichádzal od Beér-Lachaj-Roi; býval totiž v kraji Negev. Na sklonku dňa si Izák vyšiel do poľa. Keď sa rozhladol, zazrel prichádzať ťavy. Aj Rebeka sa rozhladla a zbadala Izáka. Zosadla z ťavy a spýtala sa sluhu: „Kto je ten muž, čo nám ide cez pole v ústrety?“ Sluha odpovedal: „To je môj pán.“ Ona vzala závoj a zahalila sa. Potom sluha porozprával Izákovi všetko, čo vykonal. Izák zaviedol Rebeku do stanu svojej matky Sáry. Vzal si ju za ženu, obľúbil si ju a našiel v nej útechu po smrti svojej matky.

Výzva pre všetkých:
V tomto týždni máme slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi a preto sa pokúsím, aspoň raz cez týždeň prísť do kostola a tak poďakovať za tento obrovský dar.